

Pakeitimas 33**Zbigniew Ziobro, Jacek Włosowicz, Jacek Olgierd Kurski**
EFD frakcijos vardu**Pranešimas****A7-0047/2014****Anne Delvaux, Konrad Szymański**2030 m. klimato ir energetikos politikos strategija
COM(2013)0169 – 2013/2135(INI)**Pasiūlymas dėl rezoliucijos (Darbo tvarkos taisyklių 157 straipsnio 4 dalis), keičiantis ne teisėkūros pasiūlymą dėl rezoliucijos A7-0047/2014****Europos Parlamento rezoliucija dėl 2030 m. klimato ir energetikos politikos strategijos***Europos Parlamentas,*

- atsižvelgdamas į 2014 m. sausio 22 d. Komisijos komunikatą „2020–2030 m. klimato ir energetikos politikos strategija“ (COM(2014) 0015), kuriame raginama nustatyti CO₂ kiekio sumažinimo 43 proc. iki 2030 m. tikslą, palyginti su 2005 m. kiekiu, sektoriuje, kuriam taikoma apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema, didinant Direktyva 2003/87/EB nustatytą metinį linijinį mažinimo koeficientą iki 2.2 proc.,
- atsižvelgdamas į 2014 m. sausio 22 d. Komisijos pasiūlymą dėl Sąjungos šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemos rinkos stabilumo rezervo sukūrimo ir veikimo ir Direktyvos 2003/87/EB keitimą iš dalies (COM(2014) 0020), kuriuo siūloma nustatyti fiskalinę priemonę, kuri apimtų iš anksto nustatytą ES suderintas anglies dioksido sąnaudas, atitinkančias anglies dioksido mokestį,
- atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV), ypač į jos 192 straipsnio 2 dalies c punktą ir 194 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Tarpvyriausybines konferencijas, patvirtinusios Lisabonos sutartį, prie baigiamojo akto pridėtą deklaraciją Nr. 35 dėl SESV 194 straipsnio¹,
- atsižvelgdamas į 19-osios Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos šalių konferencijos (JTBBKKK šalių konferencija) priimto sprendimo 2 dalies b punktą,
- atsižvelgdamas į Tarptautinės civilinės aviacijos organizacijos generalinės asamblėjos vykdomojo komiteto 38-osios sesijos ataskaitą, pagal kurią tarptautinėms oro transporto bendrovėms taikoma išimtis dėl ES apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemos ir bet kokie veiksmai atidedami iki 2020 m.,
- atsižvelgdamas į 2003 m. spalio 13 d. Direktyvą 2003/87/EB², kuria nustatoma šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistema ir kuri parengta pagal

¹ OL C 326, 2012 10 26, p. 351.² OL L 275, 2003 10 25, p. 32.

- JTBKKK šalių konferencijos Kioto protokole įtvirtintus teisinius įsipareigojimus,
- atsižvelgdamas į 2002 m. balandžio 25 d. Tarybos sprendimą 2002/258/EB dėl Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos Kioto protokolo patvirtinimo,¹
 - atsižvelgdamas į JTBKKK šalių konferencijos 1992 m. tarptautinės sutarties 1997 m. Kioto protokolą, kuriuo nustatomi teisiškai privalomi įsipareigojimai ir taršos leidimų prekybos sistema siekiant sumažinti išmetamą CO₂ kiekį;
 - atsižvelgdamas į 1993 m. gruodžio 15 d. Tarybos sprendimą 94/69/EB dėl Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos sudarymo²,
 - atsižvelgdamas į JTBKKK šalių konferencijos tarptautinę sutartį, kurią pasiūlyta sudaryti 1992 m. Jungtinių Tautų aplinkos ir plėtros konferencijoje, kurią Rio de Žaneire surengė buvęs JT generalinis sekretorius iš Kanados Maurice F. Strong (vadinamasis Žemės aukščiausiojo lygio susitikimas),
 - atsižvelgdamas 1987 m. birželio 17 d. Jungtinių Tautų aplinkos programos (UNEP) valdomosios tarybos sprendimą Nr. 14/20 (dėl pasaulinės klimato kaitos), kuriuo, pasiekus susitarimą, buvo priimtas UNEP sprendimo Nr. GC.14/L.37/Add.1 projektas, į kurį įtrauktas Jungtinių Amerikos Valstijų pateiktas tekstas ir kuriuo remiantis 1988 m. sukurta Tarpvyriausybinė klimato kaitos komisija,
 - atsižvelgdamas į 1972 m. Jungtinių Tautų Konferenciją dėl žmonių aplinkos (Stokholmo aukščiausiojo lygio susitikimas), kurią surengė Kanados pagalbos užsienio valstybėms ministro pavaduotojas Maurice F. Strong ir kuria buvo sukurta UNEP,
 - atsižvelgdamas į tai, kad Jungtinėse Amerikos Valstijose 1990 m. buvo išmesta 36 proc. pasaulyje išmetamo teršalų kiekio, tačiau jos neratifikavo Kioto protokolo,
 - atsižvelgdamas į tai, kad 2011 m. gruodžio 12 d. Kanada atsisakė vykdyti Kioto protokolą;
 - atsižvelgdamas į tai, kad Kioto protokolas nustojo galioti 2012 m. gruodžio 31 d., neturint tarptautinės sutarties, kurią būtų priėmę ir ratifikavę daugiausia CO₂ pasaulyje išmetantys teršėjai,
 - atsižvelgdamas į Komisijos planą ES apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemą susieti su Australijos anglies dioksido mažinimo sistema bei pastarosios sistemos žlugimą, kai Australijos vyriausybė 2013 m. spalio 15 d. priėmė sprendimą iki 2014 m. liepos 1 d. panaikinti anglies dioksido mokesčius,
 - atsižvelgdamas į 1997 m. Kioto protokolo tikslus, kurie yra neprivalomi Kinijai – pasaulyje daugiausia šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetančiai teršėjai, kuri išmetamą kiekį nuo 1990 m. padidino 290 proc., kaip nurodė Komisija komunikate COM(2014) 0015,
 - atsižvelgdamas į valstybių narių prezidentų arba vyriausybės vadovų priimtas 2013 m.

¹ OL L 130, 2002 5 15, p. 1.

² OL L 33, 1994 2 7, p. 11.

gegužės 22 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas,

- A. kadangi pagal 2013 m. gegužės 22 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas „itin svarbus yra prieinamos ir tvarios energijos tiekimas mūsų ekonomikai“ ir ES turėtų „skatinti savo konkurencingumą ir spręsti didelių kainų bei sąnaudų problemą“;
- B. kadangi tokios UNEP iniciatyvos, kaip Jungtinių Tautų aplinkos ir plėtros konferencija ir JTBKKK šalių konferencija, buvo pagrindas rengiant Kioto protokolą ir galiausiai Apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemos direktyvą 2003/87/EB, taip pat šios direktyvos reformą (direktyva 2009/29/EB) pagal 2008 m. Klimato ir energetikos teisės aktų rinkinį;
- C. kadangi daugiausia CO₂ išmetančios šalys, pvz., Kinija ir Indija, buvo atleistos nuo privalomų Kioto protokole nustatytų tikslų sumažinti išmetamą CO₂ kiekį;
- D. kadangi Jungtinės Amerikos Valstijos neratifikavo Kioto protokolo;
- E. kadangi Kanada išstojo iš Kioto protokolo šalių jį ratifikavusi;
- F. kadangi Kioto protokolas nustojo galioti 2012 m. gruodžio 31 d.;
- G. kadangi iš esmės tik ES ir ELPA valstybės narės Europos ekonominėje erdvėje nusprendė pratęsti savo įsipareigojimų pagal Kioto protokolą galiojimą iki 2020 m. (antrasis Kioto protokolas);
- H. kadangi pasaulyje daugiausia CO₂ išmetančios šalys – JAV, Japonija, Kanada, Kinija ir Indija – aiškiai atsisakė pratęsti bet kokių įsipareigojimų pagal antrąjį Kioto protokolą galiojimą, taip palikdamos Europos šalis vienas, kurios vienintelės prisiėmė įsipareigojimus pagal Jungtinių Tautų kovos su klimato kaita darbotvarkę;
- I. kadangi paskutinės JTBKKK šalių konferencijos (COP 19) sprendimuose matomas pasaulio mastu ekonominiu požiūriu konkuruojančių šalių nenoras ateityje prisiimti bet kokius įsipareigojimus dėl šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo;
- J. kadangi paskutinės JTBKKK šalių konferencijos (COP 19) išvadų sprendimo antros dalies b punktu tik pratęsiamas raginimas visoms šalims pradėti ar aktyviau vykdyti nacionalinius parengiamuosius darbus siekiant prisidėti tiek, kiek numatyta pagal nacionalinius planus, nedarant poveikio teisiniam tokių indėlių pobūdžiui, atsižvelgiant į protokolo, kito teisinio dokumento ar teisinę galią turinčių sutartų rezultatų pagal visoms šalims taikomą Konvenciją tvirtinimą siekiant įgyvendinti Konvencijos tikslus, kaip nustatyta jos 2 straipsnyje, ir pranešti apie juos iš anksto prieš 21-ąją šalių konferencijos sesiją (iki pirmojo 2015 m. ketvirčio tai padaro tos šalys, kurios jau pasirengusios tai padaryti), kad būtų sudaromos palankesnės sąlygos užtikrinti numatomo indėlio aiškumą, skaidrumą ir suprantamumą, nedarant poveikio teisiniam tokio indėlio pobūdžiui, nenustatant jokios privalomumo nuostatos, pagal kurią būtų privaloma sudaryti tarptautinę teisinę sutartį;
- K. kadangi Komisijai, kuriai atstovavo José Manuel Barroso ir Connie Hedegaard, nepavyko įtikinti pasaulio partnerių dalyvauti ES apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemoje, taikomoje aviacijos sektoriui;

- L. kadangi Europos oro transporto bendrovėms užkrautos papildomos veiklos išlaidos pagal ES apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemą taikant reikalavimą pirkti CO₂ leidimus;
 - M. kadangi daugelyje Europos Sąjungos valstybių narių elektros energijos kainos didėja;
 - N. kadangi pasaulyje išmetamas CO₂ kiekis didėja dėl to, kad trūksta klimato politikos apribojimų didžiausiose ir ekonominiu požiūriu dinamiškiausiose pasaulio valstybėse;
 - O. kadangi ES klimato politika toliau ardo pramonės pagrindą ir mažina rezultatus daugelyje valstybių narių;
 - P. kadangi prieiga prie visų rūšių iškastinio kuro ir pigi elektros energijos gamyba yra ekonomikos pagrindas;
 - Q. kadangi anglies gamyba ir vartojimas tarptautiniu mastu vis didėja ir nuo 1980 m. anglies paklausa pasaulyje išaugo dvigubai;
 - R. kadangi nustojus galioti Kioto protokolui tik Europos Sąjunga ir valstybės narės, prisijungusios prie Europos ekonominės erdvės, yra teisiškai įpareigosotos mažinti išmetamą CO₂ kiekį;
1. atmeta Komisijos 2014 m. sausio 22 d. pasiūlymą Parlamentui ir Tarybai iš dalies pakeisti 2008 m. su klimatu ir energetika susijusius tikslus, įskaitant apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemos reformą ir 2020–2030 m. laikotarpio išmetamo teršalų kiekio mažinimo tikslą;
 2. atmeta ES planus dėl 2030 m. klimato ir energetikos politikos strategijos ir visas būsimas visuotinio atšilimo ir klimato darbotvarkes, taip pat CO₂ mažinimo tikslus;
 3. pažymi, kad baigus galioti Kioto protokolui ES pati viena kovos su visuotiniu atšilimu;
 4. pažymi, kad paaiškėjo, jog pagrindiniams teršėjams trūksta ambicijų siekti susitarti dėl būsimų privalomų CO₂ kiekio mažinimo tikslų JT lygmeniu;
 5. primena, kad dėl kylančių elektros energijos kainų ir fiskalinės naštos, kurią tiesiogiai ar netiesiogiai lėmė neteisingai nukreipta ES politika, kurios privalo laikytis valstybių narių vyriausybės, valstybės narės tampa vis mažiau konkurencingos, palyginti su išsivysčiusiomis ir besivystančiomis šalimis;
 6. prašo Komisijos pateikti Parlamentui ataskaitą dėl kiekvienos ES valstybės narės realių išlaidų ES klimato politikai po to, kai, Europos Vadovų Tarybai 2008 m. gruodžio 12 d. susitikime galutinai priėmus direktyvas 2009/29/EB ir 2009/28/EB, tokia politika pradėta vykdyti;
 7. primena Komisijai, kad valstybės narės turi teisę apsispręsti dėl naudojamų energijos išteklių, elektros energijos gamybos metodo, importo ir degalų pasirinkimo, taip pat dėl būdo, kaip tuos energijos šaltinius naudoti;
 8. ragina Komisiją neskelbti jokių teisėkūros procedūra priimamų aktų ir neteikti pasiūlymų dėl klimato apsaugos ar energetikos;

9. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

Or. en